

SPRAWOZDANIE
Z XII MIĘDZYNARODOWEGO KONGRESU
PRAWA KANONICZNEGO
Bejrut, 20-25 września 2004 roku

W dniach 20-25 września 2004 r. w Bejrucie odbył się XII Międzynarodowy Kongres Prawa Kanonicznego zorganizowany przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Kanonistów (*Consociatio Internationalis Studio Iuris Canonici Promovendo*) i Wydział Prawa Kanonicznego Uniwersytetu La Sagesse w Bejrucie. W Kongresie uczestniczyło 120 kanonistów i hierarchów z całego świata, w tym z Polski: ks. prof. dr hab. Józef Krukowski – Prezes Stowarzyszenia Kanonistów Polskich (KUL/UKSW); ks. prof. dr hab. Jan Dyduch (PAT, Kraków); ks. prof. dr hab. Józef Krzywda (PAT, Kraków); ks. dr hab. Krzysztof Warchałowski (UKSW); ks. dr Józef Rapacz (PAT, Kraków); ks. dr Mirosław Sitarz (KUL) i ks. dr Ambroży Skorupa (KUL). Do polskiej grupy dołączył ks. prof. dr hab. Janusz Kowal SJ (Gregorianum) SJ i diakon pochodzenia polskiego – dr Henryk Gruszyczyński (Brazylia).

Temat kongresu był następujący: „System prawa kanonicznego i relacje między porządkami prawnymi” (*Système Juridique Canonique et rapports entre les ordonnances juridiques*). Podczas otwarcia obrad przemawiali: Paul Matar – Arcybiskup Maronicki w Bejrucie, prof. dr Cesare Mirabelli – President *Consociatio Internationalis Studio Iuris Canonici Promovendo* oraz Joseph Merhej – Rektor Uniwersytetu La Sagesse w Bejrucie. Został też odczytany list organizatora poprzedniego, XI Międzynarodowego Kongresu Kanonistów Kardynała Petera Erdo – Arcybiskupa Esztergom-Budapest.

Obrady Kongresu składały się z siedmiu sesji: 1. Przynależność i międzyrytualność, 2. Struktura zarządzania, 3. System tworzenia norm, 4. Stosunki majątkowe, 5. Funkcja sądownicza: Organizacja i rola w relacjach między systemami prawnymi oraz dwie sesje na temat małżeństwa i rodziny. Uczestnicy podczas Kongresu wysłuchali siedemnastu referatów i kilkunastu komunikatów. Autorami komunikatów z Polski, których tekst został zakwalifikowany do prezentacji na Kongresie, byli: J. Krukowski, J. Dyduch i M. Sitarz. Referaty, komunikaty, a także dyskusje były tłumaczone na język angielski, francuski, hiszpański lub włoski.

W czasie Kongresu odbyły się wybory nowych władz Stowarzyszenia Kanonistów. Prezydentem ponownie został wybrany prof. Cesare Mirabelli (Włochy). Wicepreze-

sami zostali prof. Richard Potz (Niemcy) i prof. Juan I. Arrieta (Włochy). Z Polski w skład zarządu weszli: ks. prof. Remigiusz Sobański i ks. prof. Janusz Kowal. Ks. bp Tadeusz Pieronek wszedł w skład Komisji Rewizyjnej.

Miejscem następnego – XIII Kongresu – będzie Wenecja.

Po zakończeniu merytorycznej części Kongresu gospodarze zorganizowali wycieczki, w których pokazali uczestnikom najbardziej atrakcyjne miejsca Libanu: Bejrut, Byblos, podziemne grotty de Jeita i wzgórze Cedry Libanu.

Ks. Mirosław Sitarz

Katedra Kościelnego Prawa Publicznego i Konstytucyjnego KUL

**SPRAWOZDANIE Z SYMPOZJUM
„RECEPCJA VATICANUM II W PRAWIE KANONICZNYM”
Lublin, 20 kwietnia 2005 roku**

W dniu 20 kwietnia 2005 odbyło się sympozjum na Wydziale Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji KUL. Treścią tego sympozjum była problematyka recepcji Vaticanum II w prawie kanonicznym. Sobór Watykański II stanowi ciągle aktualny drogowskaz dla działalności Kościoła. Przyjęcie nauki soborowej jest wyznacznikiem odnowy Kościoła. Przyjęcie zasad soborowych miało się dokonać i dokonuje na płaszczyźnie prawa kanonicznego.

Na problem recepcji Vaticanum II w prawie kanonicznym można spojrzeć w różnych aspektach. Podczas sympozjum zorganizowanego przez Koło Naukowe Kanonistów i Katedrę Historii Źródeł Kościelnego Prawa Polskiego przedstawioną problematykę ukazano w interesującym aspekcie.

W referacie wprowadzającym ks. prof. dr hab. Wojciech Góralski (UKSW) ogólnie zarysował tematykę recepcji doktryny Soboru Watykańskiego II w prawie posoborowym. Proces kodyfikacji, rozpoczęty z inicjatywy papieża Jana XXIII, i poszczególne etapy recepcji nauki Soboru do prawa kościelnego ukazuje współpraca pomiędzy Komisją Kodyfikacyjną a odpowiednimi komisjami Soboru. Komisje Soborowe nie tylko oceniały projekty prac nowego prawa kościelnego, ale także inspirowały zmiany, jakich domaga się Kościół w przyszłym ustawodawstwie. Nauka Soboru Watykańskiego II, zawarta w Konstytucje dogmatycznej o Kościele *Lumen gentium*, jak również w dekretach *Christus Dominus* i *Apostolicam actuositatem* miała być w całości zastosowana w nowym prawie kanonicznym. Nauka Soboru, dotycząca takich spraw, jak rola biskupa diecezjalnego w Kościele partykularnym, relacje biskup–instytuty zakonne, rola i pozycja proboszcza, inkardynacja, ekskardynacja, system beneficjalny, rola i zadania świeckich, miała być uwzględniona przez Komisję